

Asia Vesitalousluvan muuttamista koskeva valituslupahakemus ja valitus

Muutoksenhakija UPM Energy Oy

Päätös, jota muutoksenhaku koskee

Vaasan hallinto-oikeus 30.11.2023 nro 1578/2023

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisu

Korkein hallinto-oikeus myöntää UPM Energy Oy:lle valitusluvan ja tutkii asian.

Valitus hylätään. Hallinto-oikeuden päätöksen lopputulosta ei muuteta.

Asian tausta

(1) *Itä-Suomen aluehallintovirasto* on Pohjois-Karjalan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen hakemuksesta 16.4.2021 antamallaan päätöksellä nro 34/2021 muuttanut Kaltimon voimalaitoksen rakentamista koskevan Itä-Suomen vesioikeuden 28.6.1979 antaman päätöksen, siten kuin se korkeimman hallinto-oikeuden 17.12.1980 antaman päätöksen ja Itä-Suomen vesioikeuden 31.3.1988 antaman päätöksen mukaisesti muutettuna kuuluu, määräystä B.1 ja määräyksen B.2 ensimmäistä kappaletta. Määräyksen B.1 muutoksessa on ollut kysymys Pielisen luonnonmukaista vedenkorkeutta vastaavan purkautumistaulukon teknisestä korjauksesta. Määräyksen B.2 muutoksessa on ollut kysymys vedenkorkeusmittausten tiedonsiirtoa koskevan määräyksen päivittämisestä vastaamaan nykyisin käytössä olevaa tekniikkaa.

(2) Aluehallintovirasto on samalla lisännyt lupaan poikkeuksellisiin vesiolosuhteisiin varautumiseksi voimalaitoksen käyttöön liittyvät uudet määräykset B.1A–B.1D vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan nojalla.

(3) Aluehallintovirasto on perustellut uusia määräyksiä muun ohella seuraavasti:

(4) Pielisen valuma-alue on laaja ja vähäjärvinen, minkä vuoksi sen vedenkorkeus vaihtelee voimakkaasti rankkojen sateiden ja pitkäkköjen kuivien jaksojen aikana. Pielistä juoksutetaan Kaltimon voimalaitoksella luonnontilaista virtaamaa vastaavasti, ja järven vedenkorkeudet noudattavat luonnontilaista vaihtelua.

(5) Tulva-aikoina ja kuivina aikoina vallitsevat vedenkorkeudet vaikeuttavat merkittävästi Pielisen vesiliikennettä, uittoa, yhdyskuntien ja teollisuuden tulvasuojelua ja rantojen virkistyskäyttöä. Hakemukseen liitettyjen selvitysten perusteella suurin osa Pielisen tulvavahingoista aiheutuu tuotannollisista vahingoista, valtaosa Lieksan Kevätniemen sahalla ja Joensuun Enon Uimaharjun sahalla. Merkittäviä tulvavahinkoja syntyy myös taajamissa ja haja-asutusalueilla.

(6) Pielisen osalta vakiintuneena käytäntönä on ollut, että tulva- tai kuivuustilanteen uhatessa yleisten haittojen välttämiseksi ELY-keskus on vesilain valvontaviranomaisena tarvittaessa hakenut vaarantorjuntasäännöksiin perustuvia määräyksiä poiketa Pielisen luonnonmukaisesta juoksutuksesta. Vesilain lupaviranomainen on antanut tulva- tai kuivuustilanteen vuoksi määräykset Pielisen poikkeusjuoksutuksesta yhteensä 12 kertaa vuodesta 1980 lähtien. Viimeisin tilanne on ollut huhtikuussa 2020.

(7) Itä-Suomen aluehallintovirasto velvoitti päätöksessään 23.7.2013 nro 47/2013/2 ELY-keskusta selvittämään mahdollisuudet vaikuttaa Pielisen haitallisen mataliin vedenkorkeuksiin muutoin kuin vaarantorjuntasäännösten perusteella.

(8) ELY-keskus on tehnyt vesilain 18 luvun 3 a §:n mukaisen padotus- ja juoksutusselvityksen mahdollisuuksista vähentää tulvasta tai kuivuudesta aiheutuvia haitallisia vaikutuksia. Selvityksessä on tarkasteltu myös ilmastonmuutoksen ennustettavia vaikutuksia Pielisen vesitilanteisiin. Juoksutusmääräyksiin haetulla muutoksella on tarkoitus varautua myös ilmastonmuutoksesta aiheutuviin kuivuus- ja tulvariskeihin.

(9) Poikkeuksellisiin vesioloihin annettujen uusien määräysten seurauksena syksyn alimmat vedenkorkeudet Pielisellä nousevat luonnonmukaisiin vedenkorkeuksiin verrattuna tyypillisesti noin 0,20–0,25 metriä niinä vuosina, joina luonnonmukaisista vedenkorkeuksista on tarpeen poiketa kuivuuden vuoksi. Vastaavasti niinä vuosina, joina luonnonmukaisista vedenkorkeuksista on tarpeen poiketa tulvan vuoksi, ylimmät vedenkorkeudet laskevat tyypillisesti noin 0,10–0,15 metriä ja ääritilanteessa enimmillään noin 0,35–0,40 metriä verrattuna luonnonmukaisiin vedenkorkeuksiin.

(10) Määräyksillä ei muuteta Kaltimon voimalaitoksen rakentamista koskevan luvan voimassa olevia juoksutusmääräyksiä Pielisen vedenkorkeuden pitämisestä luonnonmukaisena ja juoksutusten toteuttamisesta tätä vastaavasti. Tarkentavat määräykset eivät koske jatkuvaa veden virtaaman ja korkeuden

säätelyä, eivätkä ne siten muodosta vesilain 7 luvussa tarkoitettua säännöstelyä.

(11) Pielisen tulvasta tai kuivuudesta voi aiheutua yleistä vaaraa ihmisen hengelle, turvallisuudelle tai terveydelle, suurta vahinkoa yleiselle edulle tai suurta ja laaja-alaista vahinkoa yksityiselle edulle. Asiassa saatu selvitys huomioon ottaen sään ja vesiolojen ääri-ilmiöistä aiheutuvia haitallisia vaikutuksia ei voida vähentää riittävästi muutoin kuin nyt annetuilla uusilla määräyksillä. Kaltimon voimalaitoksen rakentamista koskevaan voimassa olevaan lupaan sisällytetyistä määräyksistä saatava hyöty on yleisen edun kannalta olosuhteisiin nähden merkittävä.

(12) Määräyksistä aiheutuva vesivoiman käyttömahdollisuuden rajoitus jää vähäiseksi. Siten määräykset eivät vähennä huomattavasti Kaltimon ja Kuurnan voimalaitoksilla vesivoiman hyödyntämisestä saatavaa kokonaishyötyä, eivätkä ne muullakaan tavalla olennaisesti muuta hankkeiden alkuperäistä tarkoitusta.

(13) *UPM Energy Oy* on hallinto-oikeudelle tekemässään valituksessa vaatinut, että aluehallintoviraston päätös kumotaan siltä osin kuin siinä on asetettu Kaltimon voimalaitokselle uusia lupamääräyksiä ja Pohjois-Karjalan ELY-keskuksen hakemus hylätään vastaavilta osin. Yhtiö on perusteluissaan esittänyt, että vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan ja 18 luvun 3 a §:n säännöksiä voidaan soveltaa vain vesistön säännöstelyyn tai muuhun sellaiseen toimenpiteeseen tai rakenteeseen, jolla ohjataan vesistön vedenkorkeuksia tai virtaamia.

(14) *Hallinto-oikeus* on valituksenalaisella päätöksellään hylännyt *UPM Energy Oy:n* valituksen. Hallinto-oikeus on perustellut päätöstään keskeisesti seuraavasti:

(15) Vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan soveltamisalaa ei ole rajattu tietyn tyyppisiin hankkeisiin, vaan lain sanamuodon perusteella minkä tahansa hankkeen lupamääräyksiä voidaan muuttaa, jos kyseisen kohdan soveltamisen edellytykset täyttyvät. Hallituksen esityksessä HE 87/2013 vp ei myöskään ole esitetty, että nyt sovellettavaa lainkohtaa olisi tarkoitus soveltaa vain säännöstelyhankkeisiin.

(16) Lisäksi on otettava huomioon, että vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan soveltamisala vastaa pitkälti vesilain 18 luvun 4 §:n vaarantorjuntatoimia koskevan säännöksen soveltamisalaa ja että vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan säätämällä on hallituksen esityksen HE 87/2013 vp perusteella muun ohella pyritty siihen, että toistuvasti vaarantorjuntatoimien kohteena olleiden hankkeiden lupamääräyksiä muutettaisiin siten, että tarvittavat toimenpiteet voitaisiin suorittaa lupamääräysten puitteissa ilman erillisiä määräyksiä vaarantorjuntatoimista. Tämän selvästi julkilausutun tavoitteen kanssa olisi ristiriidassa rajata lainkohdan soveltamisalaa niin, että sitä voitaisiin soveltaa vain säännöstelyhankkeisiin. Siten Kaltimon voimalaitosta ei voida sulkea pois vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan soveltamisalasta sillä

perusteella, että voimalaitoksen juoksutus toteutetaan luonnonmukaisen virtaaman mukaisesti.

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Pertti Piippo ja Patrick Sahlström sekä tekniikan alan hallinto-oikeustuomari Maria Sippala, joka on myös esitellyt asian.

Vaatimukset ja selvitykset korkeimmassa hallinto-oikeudessa

(17) *UPM Energy Oy* (jäljempänä myös *yhtiö*) on pyytänyt lupaa valittaa hallinto-oikeuden päätöksestä ja valituksessaan vaatinut, että hallinto-oikeuden päätös on kumottava. Lisäksi yhtiö on vaatinut, että aluehallintoviraston päätös kumotaan siltä osin kuin siinä on annettu voimalaitoksen käyttöön liittyvät uudet määräykset B.1A–B.1D ja Pohjois-Karjalan ELY-keskuksen hakemus hylätään siltä osin kuin sillä on haettu Kaltimon voimalaitosta koskevia uusia juoksutusmääräyksiä.

Yhtiö on perustellut vaatimuksiaan seuraavasti:

(18) Vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan soveltaminen voimataloushankkeeseen edellyttää, että kyseessä on säännöstelyhanke tai hanke, jolla vaikutetaan vedenkorkeuksiin tai virtaamiin. Lainsäätäjän tahto ei ole ollut, että minkä tahansa hankkeen lupamääräyksiä voitaisiin muuttaa mainitun 4 kohdan perusteella. Tämä ilmenee vesilain 18 luvun 3 a §:n sanamuodosta, jonka mukaan säännöksessä tarkoitettussa selvityksessä on tarkasteltava sellaisia vedenkorkeuksiin ja virtaamiin vaikuttavia toimenpiteitä, jotka hankkeesta vastaava voi suorittaa vesitaloushanketta toteuttaessaan.

(19) Aluehallintovirasto ei ole päätöksessään vastannut yhtiön muistutukseen, joka koski vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan soveltamista asiassa. Aluehallintoviraston päätös on tämän vuoksi puutteellisesti perusteltu ja siten lainvastainen. ELY-keskuksen hakemalla menettelyllä puututaan merkittävällä tavalla lupapäätöksen pysyvyyssuojaan. Vaadittaessa lupamääräyksen muuttamista on tärkeää, että perusteet esitetään yksityiskohtaisesti ja konkreettisesti, jotta luvanhaltijalla on mahdollisuus puolustaa lainvoimaista lupapäätöstä.

(20) Aluehallintoviraston päätös on lainvastainen myös siksi, että päätösharkinta asiassa on tehty ELY-keskuksen hakemuksen mukaisesti vesilain 3 luvun 4 §:n nojalla, joka koskee luvan myöntämisedellytyksiä ja niihin sisältyvää intressivertailua, eikä vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan perusteella.

(21) Hallinto-oikeus on menetellyt virheellisesti, koska se ei ole edellä mainitusta virheellisyydestä huolimatta kumonnut aluehallintoviraston päätöstä. Hallinto-oikeus on menetellyt virheellisesti myös siinä, että se on toimivaltansa ylittäen soveltanut ensiasteena vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohtaa ELY-keskuksen hakemuksen ratkaisemiseksi.

(22) ELY-keskuksen hakemuksessa tarkoitetut tulvasta ja kuivuudesta aiheutuvat haitat eivät ole sen laatuksia eivätkä suurusluokaltaan niin mittavia kuin vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdassa edellytetään lupamääräysten muuttamiseksi. Hallinto-oikeus ei ole päätöksessään tarkastellut mainitussa lainkohdassa suojattavia intressejä eikä lainkohdan soveltamisen edellytyksiä analysoimalla lain sanamuotoa, tarkoitusta tai lainvalmisteluaineistoa.

(23) Aluehallintoviraston päätöksessä todetaan yleiselle edulle aiheutuvien vahinkojen osalta yleispiirteisesti, että vesiolosuhteet vaikeuttavat merkittävästi Pielisen vesiliikennettä, uittoa, yhdyskuntien ja teollisuuden tulvasuojelua ja rantojen virkistyskäyttöä. Pelkkä toiminnan vaikeutuminen ei kuitenkaan riitä, vaan lainkohdan soveltaminen edellyttää, että poikkeuksellisista vesiolosuhteista voi aiheutua suurta vahinkoa suojattaville oikeushyville.

(24) Aluehallintoviraston päätöksessä ei esitetä, että yksityiselle edulle voisi aiheutua tulva- tai kuivuustilanteessa suurta ja laaja-alaista vahinkoa. Lisäksi päätöksessä todetaan, että suurin osa tulvavahingoista aiheutuu tuotannollisista vahingoista kahdella yksityisellä sahalla. Sääntelyä koskevan hallituksen esityksen mukaan luvan haltijan yksityistä etua ei kuitenkaan voida loukata pelkästään toisen yksityisen edun suojaamiseksi.

(25) *Itä-Suomen aluehallintovirasto* on lausunut, että se on päätöksensä perusteluissa tuonut esille ne seikat, joiden perusteella vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdassa ja 4 momentissa säädetty edellytykset hakemuksen tekemisestä ja lupamääräysten muuttamisesta ovat olleet käsillä.

(26) *Pohjois-Karjalan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus* on lausunut, että valitus on perusteeton. Vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan soveltamisalaa ei ole rajattu tietyn tyyppisiin hankkeisiin, vaan lain sanamuodon perusteella minkä tahansa hankkeen lupamääräyksiä voidaan muuttaa, jos kyseisen kohdan soveltamisen edellytykset täyttyvät. Vaikka Kaltimon voimalaitos ei tällä hetkellä harjoita vesilain 7 luvun mukaista jatkuvaa säännöstelyä, Kaltimon voimalaitoksen ja säännöstelypatojen rakentamisella sekä käytöllä on tosiasiallisesti voitu vaikuttaa vedenkorkeuksiin ja virtaamiin.

(27) Tulva- ja kuivuusriskeihin varautumisen lisäksi vesilain muutoksen 1193/2013 tavoitteena on ollut vähentää tarvetta vesilain 18 luvun 4 §:n 1 momentin mukaisiin vaarantorjuntatoimenpiteisiin verrattain usein toistuvien vesitilanteiden hallinnassa. Pielisen luonnonmukaisesta juoksutuksesta on myönnetty poikkeus vuodesta 1980 alkaen yhteensä kuusitoista kertaa, viimeisin keväällä 2024. Pielisen juoksutus on esimerkki siitä, miten vaarantorjuntatoimien avulla on jouduttu korjaamaan luvan puutteellisia määräyksiä.

(28) *Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen Järvi-Suomen kalatalouspalvelut* on ilmoittanut, ettei sillä ole asiassa uutta lausuttavaa.

(29) *Yhtiö* on antanut vastaselityksen.

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisun perustelut

Kysymyksenasettelu

(30) Asiassa on ratkaistavana, voidaanko vesilain säännöstä, joka koskee lupamääräysten tarkistamista ja uusien määräysten antamista tulvasta tai kuivuudesta aiheutuvien vahinkojen estämiseksi, soveltaa sellaiseen vesitaloushankkeeseen, johon ei sisälly vesilaissa tarkoitettua vedenpinnankorkeuden ja virtaaman säännöstelyä.

(31) Jos mainittua säännöstä voidaan soveltaa edellä tarkoitettuun vesitaloushankkeeseen ja siten myös nyt kysymyksessä olevaan Kaltimon voimalaitokseen, asiassa on tämän jälkeen ratkaistavana, onko säännöksen nojalla voitu antaa uusia lupamääräyksiä voimalaitoksen käyttöä koskevaan lupaan aluehallintoviraston päätöksessä esitetyillä perusteilla.

(32) Asiassa on lisäksi ratkaistavana, onko aluehallintoviraston tai hallinto-oikeuden päätöksissä sellaista sovellettuihin säännöksiin tai menettelyyn liittyvää virhettä, jonka perusteella päätökset olisi kumottava.

Sovellettavat ja asiaan liittyvät säännökset

(33) Vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan lupaviranomainen voi hakemuksesta tarkistaa lupamääräyksiä ja antaa uusia määräyksiä, jos tulvasta tai kuivuudesta voi aiheutua yleistä vaaraa ihmisen hengelle, turvallisuudelle tai terveydelle, suurta vahinkoa yleiselle edulle tai suurta ja laaja-alaista vahinkoa yksityiselle edulle, eikä näitä vaikutuksia muutoin voida riittävästi vähentää.

(34) Saman pykälän 3 momentin mukaan lupamääräysten tarkistaminen tai uusien määräysten antaminen 1 momentin 4 kohdan nojalla ei saa sanottavasti vähentää hankkeesta saatavaa hyötyä.

(35) Saman pykälän 4 momentin mukaan hakemuksen 1 momentin 4 kohdan nojalla voi tehdä valtion valvontaviranomainen ottaen huomioon, mitä 18 luvun 3 a §:ssä säädetään. Lupaviranomaisen on käsiteltävä asia soveltuvien osin kuten lupahakemus.

(36) Vesilain 18 luvun 3 a §:n 1 momentin mukaan valtion valvontaviranomainen laatii tarvittaessa selvityksen toimenpiteistä, joilla tulvasta tai kuivuudesta aiheutuvia haitallisia vaikutuksia voidaan vähentää (vesistöalueen padotus- ja juoksutus selvitys). Selvityksessä on tarkasteltava sellaisia vedenkorkeuksiin ja virtaamiin vaikuttavia toimenpiteitä, jotka hankkeesta vastaava voi suorittaa vesitaloushanketta toteuttaessaan. Selvityksessä on lisäksi tarkasteltava mahdollisuuksia sovittaa toimenpiteet yhteen vesistöalueen muiden vesitaloushankkeiden kanssa siten, että tulvasta

tai kuivuudesta aiheutuvat vahingolliset seuraukset jäävät kokonaisuutena arvioiden mahdollisimman vähäisiksi. Selvitys on laadittava riittävässä yhteistyössä hankkeista vastaavien sekä asianomaisten kuntien ja muiden viranomaisten kanssa.

(37) Mainitun pykälän 2 momentin mukaan vesistöalueen padotus- ja juoksutusselvityksen perusteella valtion valvontaviranomainen voi tehdä lupaviranomaiselle hakemuksen vesitaloushanketta koskevien lupamääräysten tarkistamiseksi tai uusien määräysten antamiseksi 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan nojalla.

(38) Vesilain 18 luvun 4 §:n 1 momentin mukaan, jos poikkeuksellisista luonnonoloista tai muusta ylivoimaisesta tapahtumasta aiheutuu tulva tai muu sellainen vesistön tai sen vesiolojen muutos, josta voi aiheutua yleistä vaaraa ihmisen hengelle, turvallisuudelle tai terveydelle, suurta vahinkoa yleiselle edulle tai suurta ja laaja-alaista vahinkoa yksityiselle edulle, lupaviranomaisen on määrättävä valtion valvontaviranomainen tai vesitaloushankkeesta vastaava ryhtymään vaaran poistamiseksi tai vahinkojen vähentämiseksi välttämättömiin väliaikaisiin toimenpiteisiin. Määräys voidaan antaa sen estämättä, mitä mainitussa laissa säädetään tai sen nojalla annetuissa luvissa tai päätöksissä määrätään.

Lain esityöt

(39) Hallituksen esityksessä laiksi vesilain muuttamisesta (HE 87/2013 vp) lain 3 luvun 21 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan muun ohella seuraavaa:

”Vesilain 3 luvun 21 §:ssä säädetään perusteista, joilla lainvoimaisen luvan määräyksiä voidaan tarkistaa tai lupaan voidaan ottaa uusia määräyksiä. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 kohta. Sen mukaan lupaa voitaisiin tarkistaa myös sillä perustella, että tulvasta tai kuivuudesta voisi aiheutua yleiseltä kannalta vahingollisia vaikutuksia, joita ei muulla tavoin voida riittävästi vähentää. Säännöksessä tarkoitettuja vahingollisia vaikutuksia olisivat yleinen vaara ihmisen hengelle, turvallisuudelle tai terveydelle, suuri vahinko yleiselle edulle tai suuri ja laaja-alainen vahinko yksityiselle edulle. Luvan tarkistamisen perusteena olevat vahingolliset vaikutukset ihmisille ja yleiselle edulle määriteltäisiin samalla tavalla kuin voimassa olevan lain 18 luvun 4 §:n 1 momentissa, joka koskee väliaikaisten vaarantorjuntatoimien määräämistä. Vahingollisia vaikutuksia ja niiden merkittävyyttä arvioitaisiin siten pitkälti samoin perustein kuin vaarantorjuntatoimia koskevassa säännöksessä ja sen soveltamisessa muodostuneessa oikeuskäytännössä.

Tulvista voi aiheutua vaaraa ihmisten terveydelle ja turvallisuudelle esimerkiksi tulvavesien nopean nousun ja voimakkaiden virtausten vuoksi. Tulvista ja kuivuudesta yleiselle edulle aiheutuvat vahingot voisivat kohdistua esimerkiksi energiantuotantoon, liikenneyhteyksiin, vedenhankintaan tai muuhun yhteiskunnan toiminnalle välttämättömään infrastruktuuriin. Yhteiskunnan tärkeiden etujen turvaamiseksi on perusteltua, että

vesitalousluvan haltijan oikeuksia voitaisiin lupamääräyksiä tarkistamalla tarvittaessa tietyin osin rajoittaa.

Yleiselle edulle aiheutuvien vahinkojen lisäksi lupamääräyksiä voitaisiin tarkistaa myös sellaisten vahinkojen estämiseksi, jotka kohdistuvat laajasti yksityisiin etuihin ja joilla voi olla huomattava taloudellinen merkitys. Yksityiselle omaisuudelle ja muille yksityisille eduille aiheutuvien mittavien vahinkojen estäminen olisi tällöin myös yleisen edun kannalta perusteltua. Sen sijaan luvan haltijan yksityistä etua ei voitaisi ehdotuksen mukaan loukata pelkästään toisen yksityisen edun suojaamiseksi. (...) Määräyksiä ei näin ollen voitaisi tarkistaa esimerkiksi yksittäiselle teollisuuslaitokselle aiheutuvan tulvariskin vähentämiseksi, jos laitoksen omistajalla olisi mahdollisuus omin toimenpitein itse huolehtia omaisuutensa suojaamisesta tulvalta sekä tarvittavan korvausturvan hankkimisesta. Sen sijaan yksityiselle edulle aiheutuva suuri vahinko voisi olla perusteena lupamääräysten tarkistamiseksi esimerkiksi silloin, kun tulvariski kohdistuisi lukuisiin asuinkiinteistöihin, joita ei olisi teknisesti tai taloudellisesti mahdollista suojata yksittäisten omistajien käytettävissä olevin keinoin. (...)

Ehdotetun 4 kohdan mukaan lupaa voitaisiin tarkistaa yleisen vaaran taikka yleiselle tai yksityiselle edulle aiheutuvan suuren vahingon välttämiseksi. Lupaa voitaisiin siten tarkistaa samoin perustein kuin luvan saaja voidaan määrätä suorittamaan vesilain 18 luvun 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuja väliaikaisia vaarantorjuntatoimia. Tämän vuoksi myös edunmenetykset korvattaisiin molemmissa tilanteissa samoin perustein.”

(40) Edellä mainitun hallituksen esityksen yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan lain 18 luvun 3 a §:n kohdalla muun ohella seuraavaa:

”Jos tulvasta tai veden vähydestä voisi aiheutua haitallisia vaikutuksia, valtion valvontaviranomainen eli elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus laatisi tarvittaessa selvityksen toimenpiteistä tällaisten vaikutusten vähentämiseksi. Koska kyse olisi yleensä vesistöalueen mitassa tehtävään tarkasteluun perustuvista padotukseen ja juoksutukseen liittyvistä toimenpiteistä, selvityksestä käytettäisiin laissa nimeä vesistöalueen padotus- ja juoksutusselvitys. (...) Tarkasteltavina olisivat vesitaloushankkeet, joilla voitaisiin vaikuttaa vesien määrälliseen hallintaan tulva- ja kuivuustilanteissa. Tällaisia hankkeita olisivat erityisesti vesistön säännöstely ja muut vedenkorkeuksiin tai virtaamiin merkittävästi vaikuttavat toimenpiteet ja rakenteet vesistössä sekä esimerkiksi laajamittainen vedenotto.”

Saatu selvitys

(41) Pielisen juoksutus perustuu Itä-Suomen vesioikeuden 28.6.1979 antamaan lupapäätökseen, joka koskee Kaltimon voimalaitoksen rakentamista Pielisjokeen. Päätökseen sisältyviä vuorokausi- ja viikkosäännöstelymääräyksiä on tarkistettu Itä-Suomen vesioikeuden 31.3.1988 antamalla päätöksellä. Pielisen luonnonmukaista menovirtaamaa ja vedenkorkeutta vastaava juoksutus UPM Energy Oy:n omistamalla Kaltimon

voimalaitoksella määräytyy Pielisjoelle laaditusta purkautumistaulukosta. Purkautumistaulukon mukaisista juoksutuksista saadaan luvan mukaan poiketa hetkellisten pienten poikkeamien lisäksi tilapäisesti, milloin se on välttämätöntä hyyteen muodostumisen tai muiden poikkeuksellisten sääolosuhteiden vuoksi.

(42) Itä-Suomen aluehallintovirasto on 23.7.2013 antamallaan päätöksellä määrännyt Pohjois-Karjalan ELY-keskuksen selvittämään mahdollisuudet vaikuttaa Pielisen haitallisen alhaisiin vedenkorkeuksiin muutoin kuin vesilain 18 luvun 4 §:n mukaisilla väliaikaisilla vaarantorjuntatoimilla.

(43) Pohjois-Karjalan ELY-keskus on 14.3.2019 pannut Itä-Suomen aluehallintovirastossa vireille hakemuksen Kaltimon voimalaitoksen juoksutusmääräysten muuttamiseksi siten, että niissä otetaan huomioon varautuminen poikkeuksellisiin vesitilanteisiin aiheuttamatta kuitenkaan merkittävää muutosta Pielisen ja sen alapuolisen vesistön vedenkorkeuksiin ja virtaamiin.

(44) ELY-keskuksen hakemuksen liitteenä on 22.6.2017 päivätty, vesilain 18 luvun 3 a §:ssä tarkoitettu vesistöalueen padotus- ja juoksutusselvitys, josta ilmenee muun ohella seuraavaa:

(45) Pielisen ranta-alueiden maa- ja metsätaloudelle, rakenteille, teollisuudelle, yhdyskunnille ja infrastruktuurille aiheutuvia tulvavahinkoja on vuosina 1989 ja 1997 arvioitu nykyisessä korkeusjärjestelmässä ilmaistuna vedenkorkeuden tasolle N2000+95,50 metriä saakka. Vuonna 2007 Pohjois-Karjalan ympäristökeskuksessa on tehty tarkempi vahinkoarvio Pielisen ja Pielisjoen eri vedenkorkeuksilla aiheutuvista tulvavahingoista sekä suunnitelma vahinkojen ehkäisemiseksi.

(46) Pielisen alueelta on vuonna 2013 tehty yleispiirteiset tulvariskikartat Nurmeksien ja Lieksan kaupungeista sekä Juuan ja Enocell Oy:n Uimaharjun tehdasalueesta. Pielisjoen alueelta on tehty yleispiirteinen tulvariskikartta Enon taajamasta ja yksityiskohtainen tulvariskikartta Joensuun taajamasta. Pielisen alueen tulvariskejä kartoitettiin vuonna 2011 myös Vuoksen vesistöalueen tulvariskien alustavassa arvioinnissa, joka on päivitetty vuonna 2018. Pohjois-Karjalasta ei ole tässä arvioinnissa nimetty valtakunnallisesti merkittävää tulvariskialuetta, mutta Pielisen ja Pielisjoen alueelta Joensuun, Enon, Nurmeksien ja Lieksan taajamat on määritelty muiksi tulvariskialueiksi.

(47) Kaltimon voimalaitoksen yläpuolella vedenkorkeuteen vaikuttaa erityisesti Pielisen vedenkorkeus. Suurin osa Pielisen tulvavahingoista aiheutuu tuotannollisista vahingoista, joista valtaosa Lieksan Kevätniemen sahalla ja Joensuun Enon Uimaharjun sahalla. Pielisellä aiheutuu tulvavahinkoja taajamien ja teollisuuden lisäksi myös haja-asutusalueella. Maa- ja metsätaloudelle on arvioitu aiheutuvan selvää haittaa, kun Pielisen vedenkorkeus on tason N2000 +94,75 metriä yläpuolella. Tulvat vaikeuttavat myös vesiliikennettä sekä rantojen käyttöä paikoin huomattavasti.

(48) Selvitysten mukaan Pielisjoen tulvariskeille alttein osuus on joen alaosa Kuurnan voimalaitokselta Pyhäselkään.

(49) Pielisen reitin valuma-alueella on selvitetty mahdollisuuksia pidättää tulva-aikaisia vesiä järven yläpuolisille valuma-alueille. Suurin osa selvitetystä keinoista tuottaisi arviolta vain vähän hyötyä Pielisen tulvariskien hallinnassa.

(50) Pielisellä alhaiset vedenkorkeudet vaikeuttavat rantojen ja rantakiinteistöjen käyttöä, vesiliikennettä ja kalastusta sekä aiheuttavat maisemahaittaa. Pielisellä uittoa ja laivaliikennettä joudutaan rajoittamaan väyläsyvyyksien pienentyessä, jos vedenkorkeus laskee alle tason N2000+93,55 metriä. Vedenpinnan laskiessa pidemmäksi aikaa talousveden otto vaikeutuu erityisesti matalista, rannan läheisyydessä sijaitsevista kaivoista. Kaivojen kuivumisesta on tehty joitakin ilmoituksia, kun vedenkorkeus on ollut lähellä tasoa N2000+93,50 metriä. Vuonna 2007 tehdyn virkistyskäyttöselvityksen mukaan Pielisen rantojen virkistyskäyttö avovesikauden aikaan alkaa kärsiä huomattavasti, kun vedenkorkeus on tasolla N2000+93,65 metriä.

(51) Pielisjoella virkistyskäyttöhaitan ja haitan laivaliikenteelle on arvioitu kasvavan merkittävästi, kun virtaama on alle 100 m³/s. Virtaamalla on vaikutusta vedenkorkeuteen myös Kaltimon voimalaitoksen yläpuolella. Kaltimon ja Kuurnan voimalaitosten välisellä joen osalla virtaama ei ole virkistyskäytön ja laivaliikenteen kannalta olennainen tekijä, koska vedenkorkeus on voimalaitosten lupien mukaan pidettävä aina sellaisella tasolla, että veneväylien syvyys on laivaliikenteelle riittävä.

(52) Padotus- ja juoksutusselvityksessä on vielä arvioitu, että ilmastonmuutoksen vaikutuksesta Pielisen alimmat vedenkorkeudet loppukesällä ja syksyllä alenevat ajanjaksolla 2040–2069 todennäköisesti noin 0,20–0,30 metriä verrattuna referenssijaksoon 1971–2000. Ilmastonmuutos vaikeuttaa Pielisellä aiempaa suuremmalla todennäköisyydellä vesiliikennettä, uittoa ja virkistyskäyttöä kesällä ja syksyllä. Myös riski vesihuollon paikalliseen vaikeutumiseen kasvaa kaivojen vedenpintojen laskiessa. Jaksolla vuoteen 2039 saakka tulvien todennäköisyys saattaa jopa pienentyä aiempaan verrattuna. Myöhemmällä tarkastelujaksolla 2040–2069 erityisesti talvitulvien todennäköisyys ja voimakkuus kasvavat, jolloin talvella ja keväällä esiintyvät tulvat saattaisivat olla suurempia kuin nykytilanteen alkukesän lumensulamistulvat. Juoksutussäännön tarkistamisella pystytään suurelta osin kompensoimaan ilmastonmuutoksen takia lisääntyvien loppukesän ja syksyn matalien vedenkorkeuksien aiheuttamaa haittaa.

(53) ELY-keskuksen hakemuksen mukaan juoksutusmääräysten muuttamisen suurin vaikutus kohdistuu Pielisen menovirtaamiin ja vedenkorkeuksiin kesän ja syksyn vähävetisinä aikoina sekä ennen tulvia ja niiden aikana. Syksyn alimmat vedenkorkeudet Pielisellä nousevat enimmillään yleensä noin 20–25 cm niinä vuosina, joina poikkeusjuoksutusta tarvitaan. Tulva-aikojen ylimmät vedenkorkeudet laskevat enimmillään yleensä noin 10–15 cm.

Mallinnuksen mukaan laskentajakson 1962–2014 aikana vedenkorkeuden lasku olisi ollut yhtenä tulvavuotena enimmillään noin 35–40 cm.

(54) Asiassa muutoin saadusta selvityksestä myös ilmenee, että vesilain mukainen lupaviranomainen on määrännyt vanhan vesilain (264/1961) 12 luvun 19 §:n tai voimassa olevan vesilain 18 luvun 4 §:n nojalla valtion valvontaviranomaisen ryhtymään vuosina 1981, 1982, 1984, 1988, 1989, 1992, 2004, 2005, 2006, 2013 (kaksi kertaa), 2018, 2019, 2020, 2022 ja 2024 Kaltimon voimalaitoksella Pielisen luonnonmukaisesta juoksuttamisesta poiketen välttämättömiin väliaikaisiin toimenpiteisiin tulvasta tai kuivuudesta aiheutuvan vaaran poistamiseksi tai vahinkojen vähentämiseksi.

Oikeudellinen arviointi

Vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan soveltamisala

(55) UPM Energy Oy:n mukaan vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan soveltaminen vesivoimahankkeen lupamääräysten tarkistamiseen ja uusien määräysten antamiseen edellyttää, että kysymys on vesistön säännöstelyhankkeesta tai hankkeesta, jolla vaikutetaan vesistön vedenkorkeuksiin tai virtaamiin. Tämä edellytys ilmenee yhtiön mukaan vesilain 18 luvun 3 a §:stä, joka koskee valvontaviranomaisen hakemuksen tueksi laadittavaa vesistön padotus- ja juoksutusselvitystä. Mainitun pykälän 1 momentin mukaan selvityksessä on tarkasteltava sellaisia vedenkorkeuksiin ja virtaamiin vaikuttavia toimenpiteitä, jotka hankkeesta vastaava voi suorittaa vesitaloushanketta toteuttaessaan.

(56) Korkein hallinto-oikeus viittaa vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan sanamuotoon sekä edellä selostettuihin hallituksen esityksen yksityiskohtaisiin perusteluihin ja toteaa, että säännös on soveltamisalaltaan yleinen ja koskee kaikkia sellaisia luvanvaraisia vesitaloushankkeita, joita harjoitettaessa luvan haltija voi omalla toiminnallaan estää tai vähentää tulvasta tai kuivuudesta aiheutuvia vahingollisia seurauksia. Säännöksen yksityiskohtaisissa perusteluissa vesistön säännöstely on esitetty esimerkkinä hankkeista, joihin sääntelyä voitaisiin soveltaa. Säännöksen perusteluissa mainitaan esimerkkeinä myös sellaiset muut toimenpiteet ja rakenteet vesistöissä, jotka vaikuttavat merkittävästi vesistön vedenkorkeuksiin tai virtaamiin. Myöskään eduskuntakäsittelyn aikana annetun ympäristövaliokunnan lausunnon (YmVL 30/2013) tai maa- ja metsätalousvaliokunnan mietinnön (MmVM 20/2013) perusteella ei voida päätellä, että säännöksen soveltaminen myös muihin kuin varsinaisiin säännöstelyhankkeisiin ei olisi mahdollista.

(57) Kaltimon voimalaitoksella Pielisjoen vettä juoksutetaan Pielisen luonnonmukaisten vedenkorkeuksien ja voimalaitoksen luvassa annettujen määräysten mukaisesti. Korkein hallinto-oikeus katsoo, että Kaltimon voimalaitoksen luvan haltija voi luonnonmukaisesta juoksutussäännöstä

huolimatta veden juoksutusta voimalaitoksella lisäämällä ja vähentämällä vaikuttaa Pielisen ja Pielisjoen vedenkorkeuksiin ja virtaamiin.

(58) Edellä sanotuista perusteista korkein hallinto-oikeus katsoo, että vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan säännöstä voidaan soveltaa Kaltimon voimalaitokseen.

Vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan soveltamisedellytysten täyttyminen uusien lupamääräysten antamiseen

(59) UPM Energy Oy:n mukaan Pohjois-Karjalan ELY-keskuksen hakemuksessa tarkoitetut tulva- ja kuivuushaitat, joita uusilla lupamääräyksillä pyritään estämään, eivät ole sen laatuksia eivätkä niin mittavia kuin vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdassa edellytetään tarkistettujen tai uusien määräysten antamiseksi. ELY-keskuksen hakemuksessa tai aluehallintoviraston ja hallinto-oikeuden päätöksissä ei yhtiön mukaan myöskään konkreettisesti kuvata tulvasta tai kuivuudesta mahdollisesti aiheutuvia vahinkoja ja niiden suuruutta eikä yksityiselle edulle mahdollisesti aiheutuvien vahinkojen laaja-alaisuutta.

(60) Korkein hallinto-oikeus toteaa vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan yksityiskohtaisiin perusteluihin viitaten, että luvan tarkistamisen edellytyksenä olevat vahingolliset vaikutukset yleiselle ja yksityiselle edulle on määriteltävä säännöksessä samalla tavalla kuin väliaikaisia vaarantorjuntatoimia koskevassa vesilain 18 luvun 4 §:n 1 momentissa. Vahingollisia vaikutuksia ja niiden merkittävyyttä arvioidaan siten lähtökohtaisesti samoin perustein kuin vaarantorjuntatoimia koskevassa säännöksessä ja sen soveltamisessa muodostuneessa oikeuskäytännössä.

(61) Korkein hallinto-oikeus toteaa, että vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan ero verrattuna 18 luvun 4 §:n 1 momentin vaarantorjuntasäännökseen on, että ensin mainitun säännöksen nojalla tulvan ja kuivuuden hallintaan voidaan varautua pysyvästi lupamääräyksillä. Vaarantorjuntatoimet puolestaan edellyttävät aina erillistä tapauskohtaista hakemusta ja lupaviranomaisen päätöstä. Pysyvissä lupamääräyksissä voidaan sen sijaan myös ottaa huomioon ilmastonmuutoksesta aiheutuvat seuraukset, joiden arvioidaan todennäköisesti ilmenevän lähitulevaisuudessa. Lisäksi eri vesitaloushankkeille annettavat määräykset voidaan tarvittaessa sovittaa yhteen koko vesistöalueella tai sen osassa. Näistä eroavuuksista huolimatta edellytykset, joilla lainvoimaiseen vesitalouslupaun voidaan puuttua tulvasta tai kuivuudesta aiheutuvien vahinkojen estämiseksi tai vähentämiseksi, ovat molemmissa lainkohdissa samat.

(62) Aluehallintoviraston päätöksestä ilmenevien selvitysten perusteella tulva-aikoina ja kuivina aikoina vallitsevat vedenkorkeudet vaikeuttavat merkittävästi Pielisen vesiliikennettä, uittoa, yhdyskuntien tulvasuojelua ja rantojen virkistyskäyttöä.

(63) Kaltimon voimalaitoksella on vuosina 1981–2024 määrätty toteutettavaksi vanhan vesilain 12 luvun 19 §:n sekä voimassa olevan vesilain 18 luvun 4 §:n mukaisia vaarantorjuntatoimia yhteensä kuusitoista kertaa tulvasta tai kuivuudesta aiheutuvien vahinkojen estämiseksi tai vähentämiseksi. Vuodesta 2013 alkaen vaarantorjuntatoimiin on jouduttu turvautumaan jo seitsemän kertaa. Yhtiö ei ole väittänyt eikä asiassa ole muutoinkaan tullut ilmi, että vesilain edellä mainituissa säännöksissä tarkoitetut perusteet vaarantorjuntatoimien määräämiseksi eivät olisi näissä tapauksissa täyttyneet. Korkein hallinto-oikeus katsoo, että varsinkin viime vuosina lisääntynyt vaarantorjuntatoimien käyttötarve osoittaa, että myös jatkossa voidaan arvioida aiheutuvan säännöllisesti vastaavia, nyt sovellettavassa 4 kohdassa tarkoitettuja vahinkoja, jollei lupamääräyksiä tarkisteta.

(64) Aluehallintoviraston antamat lupamääräykset vähentävät ennalta arvioituna näitä vahinkoja ja näin ollen niiden voidaan arvioida vähentävän myös vaarantorjuntatoimien käyttötarvetta tulevaisuudessa. Yhtiö ei ole edes väittänyt, että lupamääräysten tarkistaminen heikentäisi sanottavasti voimalaitoksesta saatavaa hyötyä.

(65) Edellä lausuttu huomioon ottaen korkein hallinto-oikeus katsoo, että vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaiset edellytykset aluehallintoviraston päätöksen mukaisten uusien lupamääräysten antamiseksi täyttyvät.

Menettely aluehallintovirastossa ja hallinto-oikeudessa

(66) UPM Energy Oy:n mukaan aluehallintoviraston päätös on lainvastainen siksi, että aluehallintovirasto on tehnyt päätösharkintansa vesilain 3 luvun 4 §:n nojalla, joka koskee luvan myöntämisedellytyksiä ja niihin sisältyvää intressivertailua, eikä vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan perusteella. Tämä on yhtiön mukaan johtanut myös siihen, että hallinto-oikeus on päätöksessään soveltanut viimeksi mainittua säännöstä ensiasteena ja siten ylittänyt toimivaltansa.

(67) Korkein hallinto-oikeus toteaa, ettei aluehallintoviraston päätöksen perusteluissa tai sovellettavissa säännöksissä mainita luvan myöntämisen edellytyksiä koskevaa vesilain 3 luvun 4 §:ää. Aluehallintovirasto on sen sijaan lain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaisesti arvioinut päätöksessään Pielisen tulva- ja kuivuustilanteista aiheutuvia vahinkoja yleiselle ja yksityiselle edulle. Hallinto-oikeuskaan ei näin ollen ole soveltanut mainittua 4 kohtaa ensi asteena. Aluehallintoviraston päätös ei ole lainvastainen yksinomaan sen vuoksi, että päätöksessä on toteamus siitä, että Kaltimon voimalaitoksen lupaan nyt sisällytettävistä määräyksistä saatava hyöty on yleisen edun kannalta olosuhteisiin nähden merkittävä. Aluehallintovirasto on myös vastannut yhtiön muistutukseen.

(68) Aluehallintoviraston ja hallinto-oikeuden päätöksissä ei ole tapahtunut yhtiön väittämää virhettä.

Johtopäätös

(69) Edellä lausuttuun nähden hallinto-oikeuden päätöksen lopputuloksen muuttamiseen ei ole perusteita.

Tätä kaikki asianomaiset noudattakoot.

Korkein hallinto-oikeus:

Riitta Mutikainen
oikeusneuvos

Mika Seppälä
oikeusneuvos

Kari Tornikoski
oikeusneuvos

Jaakko Autio
oikeusneuvos

Tero Leskinen
oikeusneuvos

Olli Dahl
ympäristöasiantuntijaneuvos

Seppo Hellstén
ympäristöasiantuntijaneuvos

Pekka Kemppainen
Asian esittelijä, esittelijäneuvos

Esittelijän eriävä mielipide ilmenee päätöksen liitteestä.

LIITE

Eriävä mielipide

Esittelijän eriävä mielipide

Asian esittelijän esittelijäneuvos Pekka Kemppaisen esitys asian ratkaisemiseksi oli samansisältöinen kuin korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisu mutta sisälsi perustelukappaleen 59 jälkeen ja ennen perustelukappaletta 60 myös seuraavat kappaleet:

”Aluehallintoviraston päätöksen mukaan suurin osa Pielisen tulvavahingoista aiheutuu tuotannollisista vahingoista, valtaosa Lieksan Kevätniemen sahalla ja Joensuun Enon Uimaharjun sahalla. Aluehallintovirasto on katsonut, että tulva-ajan korkeista ja kuivan ajan matalista vedenkorkeuksista aiheutuvien haittojen luonne ja laajuus huomioon ottaen suojautumistarve ei kohdistu välittömästi minkään yksittäisen osapuolen etuun tai omaisuuteen, vaan laaja-alaisina ilmenevät haitat ovat merkittäviä ja luonteeltaan yleisiä.

Korkein hallinto-oikeus toteaa, että vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan yksityiskohtaisten perustelujen mukaan vesitalouslupan määräyksiä ei voitaisi tarkistaa pelkästään toisen yksityisen edun suojaamiseksi kuten yksittäiselle teollisuuslaitokselle aiheutuvan tulvariskin vähentämiseksi, jos laitoksen omistajalla olisi mahdollisuus omin toimenpitein itse huolehtia omaisuutensa suojaamisesta tulvalta sekä tarvittavan korvausturvan hankkimisesta. Korkein hallinto-oikeus toteaa, ettei aluehallintoviraston päätöksestä käy ilmi, millä perusteella aluehallintovirasto on katsonut päätöksessä mainituille sahayrityksille aiheutuvien tuotannollisten vahinkojen olevan mainitussa säännöksessä ja sen perusteluissa tarkoitettulla tavalla siten laaja-alaisia, ettei yrityksillä olisi mahdollisuutta itse huolehtia toimintansa suojaamisesta tulvariskiltä. Korkein hallinto-oikeus katsoo tämän vuoksi, ettei aluehallintoviraston päätöksessä tarkoitettuja yksityisille eduille aiheutuvia tuotannollisia vahinkoja voida ottaa huomioon vesilain 3 luvun 21 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaisena perusteena uusien lupamääräysten antamiseksi.”

Vakuudeksi:

Esittelijäneuvos Pekka Kemppainen

Jakelu

Päätös	UPM Energy Oy, oikeudenkäyntimaksu 530 euroa
Jäljennös	Vaasan hallinto-oikeus Pohjois-Karjalan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus/ Ympäristö- ja luonnonvarat Joensuun kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen Lieksan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen Nurmeksien kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen Juuan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen Kontiolahden kunnan ympäristönsuojeluviranomainen Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus/ Ympäristö ja luonnonvarat Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus/ Järvi-Suomen kalatalouspalvelut (kalatalousviranomainen) Kaakkois-suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus/ Ympäristö ja luonnonvarat Etelä-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus/ Ympäristö ja luonnonvarat Itä-Suomen aluehallintovirasto/ Ympäristölupavastuualue Väylävirasto/ Sisävesiväylät -yksikkö Liikenne- ja viestintävirasto Traficom Suomen ympäristökeskus

Asiakirjan oikeaksi todistaa

Erityissihteeri Milla Jokinen